

СЕВЕРНО ЕХО

НЕЗАВИСИМЪ ВЕСТНИКЪ

Излиза във СЖБОТА

Годишен абонаментъ 80 лева

Редакторъ

ПЕТКО ПАВ. ПОПОВЪ

ТЕЛЕФОНИ:

на редакцията 184

на печатницата 55

За всяка справка във

редакцията искате

само телефонъ 184.

Да внимаваме--враговетъ дебнатъ!

Преди няколко години, при едно пътуване през бивша Югославия, се случи да пристигнаме на големъ военен парабъ в Българска. Трябвало да признаем, че до това време не бихме виждали такова големо военно зръдиче и такова модерно и мощно въоръжение. Очевидно бѣ, че сѣрибът се готвѣе за война, или за нѣкоя нова военна авантюра срещу насъ, защото по сѣщото време между сръбскитѣ шовинисти се разнасяше вече една нова карта на „Велика Югославия“, въ която бѣше включена Сѳийска област и по-голямата част на северна България. Презъ нощта бѣхме свидетели и на една голѣма аеропланна демонстрация надъ Българска. Цѣла нощ надъ сръбската столица брѣмчаха стотици аероплани, кѣлани отъ светлината на множество прожектори.

Ние, нѣколко българи, като наблюдавахме това военно зръдиче, зависахме на сѣрибът и трепяхме предъ мисълта, че всичко това единъ денъ може да се отпрати къмъ нашѣтѣ граници. Обаче, само три години следъ този голѣмъ воененъ парабъ и нощната аеропланна демонстрация надъ Българска военната мощ на „Велика Югославия“ се стопи за десетина дни, като

мартенски снѣгъ. Сега, когато сръбски политици и общественици търсятъ причинитѣ за голѣмата сръбска катастрофа, като първопричина изтъкватъ липсата на дисциплина, съзнание, слатеност и единамисте върѣдъ сръбския народъ, който бѣ явката на разноезичната и разноплеменна „Югославия“. Обладана отъ едно враждебно чувство къмъ държавата, отдала се на безчинства, грабителство и аферизъмъ, сръбската интелигенция бѣше забравила свои дългъ на духовенъ водачъ и свестителъ на народа, който, изоставенъ самъ на себе си, сяко се бѣ отдалъ на развратъ, пиянство и бѣ обзетъ вече отъ едно страшно поразително чувство. Въ такава състояние го заварѣ Балканската военна акция на германцитѣ, следъ авантурата на генералъ Симовичъ. Сръбската армия, въпрѣки доброто ѣ въоръжение, се стопи неочаквано бързо.

Никаква военна сила и никаква модерно въоръжение не бѣха въ състояние да спасятъ „Велика Югославия“. Защото другото оржжие—на разноезичието, раздояеностъ, корупцията, поразителността и предателството се указа по-силно отъ войската, и то сломи югославската държава.

Макаръ че това, което може да се каже за бивша Югославия, не може и да се помисли за България, защото ние сме предъ всичко държавна съ по-другъ надростенъ обликъ, моралъ и идеали, все пакъ трябва да имаме предъ очитѣ си нейната сѣбда и да се поучимъ. Това особено се налага днесъ, когато сме предъ решителни събития и всѣки моментъ можемъ да бждемъ поставени на изпитания.

Нѣка имаме предъ себе си близкото минало и времето, когато нашитѣ врагове ни бѣха подхвърлили на най-тежки страдания. Да не се забравѣ—много по-тежка сѣбда ни готвѣтъ тѣ сега и затова не подбиратъ срѣдствата за да сломятъ нашата воля, да помрачатъ народното ни единство, да засилѣтъ духътъ на слабостъ и поразителностъ и да подготвятъ отново разпокъсването и разграбването на България. И това тѣ не единъ пътъ заявяватъ вече открито, съ цѣлѣта си цинизъмъ, защото ни мразѣтъ и ни завиждатъ.

Да внимаваме! Враговетѣ на България сѣ вече въ пристѣпъ и сѣ пукани ѣ действително нечисти срѣдства за да постигнатъ своята сатанинска цѣлъ.

Д-ръ Хр. Лютовъ

Нови прояви на високо родолюбие и жертвоготовностъ за държавата

Надъ единъ и половина милиона лева за държавния заемъ само отъ едно село

И презъ тази седмица въ връзка съ вътрешния държавенъ заемъ въ Плевенско бѣха отбелязани нови прояви на високо родолюбие и жертвоготовностъ за държавата. Въ с. Згалево, следъ едно събрание на околийския управителъ г. Донгеровъ, сѣлскитѣ записки за заемъ около 1,600,000 лв., като само двама сѣлци — братяна Данаилъ и Руци Русеви записали и внесоха въ БЗКбанка 1,100,000 лева. Въ с. Мхалата сѣ били записани около 300,000 лв., а въ с. Бръшляница около 400,000 лева.

Отъ с. Тотлебенъ, плевенско, ни пишѣтъ за една мила родолюбива проява на група сѣлци. По починъ на бай Давидъ Гъшевъ е била открита подписка за заемъ и до сега е била записана доста значителна сума.

Предпазни мѣрки отъ наводнение въ Карабозъ

Подсилване на укрепителната дига

По предписанието на м-вото на земедѣлнѣ областниятъ инженеръ по водитѣ г. К. Миневъ, е наредилъ до съответнитѣ общини въ Карабозката низина да взематъ на време всѣки предохранителни мѣрки за отстраняване и намаляване на възможнитѣ повреди на укрепителната дига отъ предстоящитѣ пролѣтни изводнения, които вследствие на падналитѣ изобилни снѣгове у насъ и въ чужбина, се очертѣватъ въ миналогодишнитѣ размѣри.

Възворени на ново мѣстожительство лица

За спекула и други прояви

Презъ тази седмица областниятъ директоръ г. Б. Казанлиевъ е подписалъ заповѣди за въдворяване на ново мѣстожительство за два, три и шестъ месеца, за спекула и други прояви следнитѣ лица: Илия Петровъ Панаовъ отъ Плевенъ, Цанко К. Минковъ отъ с. Батекъ (свишовско), Филипъ Ф. Тодоровъ, Нѣно Йотовъ Неновски, Кънчо В. Гачевъ—всички отъ с. Гложене (гетевенско), Севдали А. Даалъ отъ с. Сухиндолъ, Русянъ Цв. Стоевъ, Дона К. Стойкова, Петко Ц. Гурговъ отъ с. Крушуна (ловешко), Маринъ Хр. Тинчевъ и Петъръ Ст. Вачевъ отъ с. Коеви (свевлевско), Иванъ Хр. Табаковъ отъ с. Идилево (свевлевско), Иванка Л. Дашева, Тодора Хр. Колева, Лалио Дашевъ, Хр. Денчевъ, Ил. Хр. Колевъ, Хр. К. Шаталовъ, Тота В. Христова Мита Хр. Денчева, Цанко Ив. Мечковъ—всички отъ с. Бръстово (ловешко) и Вълко Сп. Вълчевъ отъ с. Тепава (ловешко).

Бележки

За сѣжпотията

II. Отъ „1001 нощъ“

Сѣжпотията, граждани, винаги е била преходна, както всѣки нѣредни, аномалия явления. Ако не е така, тя нѣстна би ставала непосилна и убийствена не само за стопанскитѣ слабѣти, но и за тѣхъ, които имѣтъ много пари. Тя може да раздѣла спекуланти, но все пакъ ги и много плащи защитѣта наистина може нѣкоя да стане отъ нѣдсе—нищо!

За това всѣки очакваме, нормални души съ такава увѣреностъ, съ каквато очакваме сити години следъ гладни.

Защото само тогава, въ нормални години, се имаме редовенъ трудъ, редовно производство, редовни печалби, редовенъ животъ и редовенъ пазаръ. Тогава паритѣ не само се намножаватъ, а равновѣрно, че до стопанскитѣ работниѣ като отиде на пазара, се колятъ да си купѣ всичко, що му е нужно и пакъ ще му останѣтѣ пари въ несиѣта.

Такива нормални години на благоденствие имаме и у насъ до 1912 година. Казаваме „имаме“, защото сѣмъ растѣ и живѣтъ въ тѣхъ като човѣкъ и граждани.

Азъ искамъ да разкажа за живота презъ тѣзи години на преуспѣване и доволство. Може би то ще се сторѣ много интересно за тѣхъ, които сѣмъ заживѣли отъ 1918 година. Но нѣма нищо. Нѣка преживѣятъ единъ мѣтъ съ приказнитѣ отъ „1001 нощъ“.

Ето какъ живѣхъ ние, хората, отъ края на 19 и началото на 20 вѣкъ.

Получавахме си като скромни учители отъ 54 до 120 лева месечна заплата. Съ тѣхъ се обличахме, хранихме се, а задомѣнитѣ поддръжка и семейства. Осѣждахме имаме, но се чувстувахме слабо, защото: въ село срещу 12—15 лева месечно имаме квартира, отопление и освѣтление. За това можехме да ходимъ по конференции и събрания, да си купуваме книги за поука въ работата ни и да плащаме абонамента отъ по 4—6 лева за 3—4 списания.

Евтиния царѣе и въ село и въ града: хлѣбъ—20 ст. килограмъ; едно яйце—5 пари, кафе или чай 5 стот., пиле—30 стот., кокошки 40—50 стот., едно кѣбабче 5 стот., кѣнче вино 5 стот., чаша бира 10 стот., халба 30 стот., единъ обѣдъ 25—30 стот.

Като ученици закусвахме сутринъ съ 5 пари хлѣбъ и 5 пари халва или насини. Захарята се продаваше по 70—75 стот. килограмъ; човѣкъ бѣше брашно (60 гр.) 12 лева; кубикъ дърва—7 лева; кола дърва отъ 360 до 5 лева; костюмъ дрехи отъ най-хубавѣ платъ 40 до 50 лв., батонъ 60 лв., обуща цѣли отъ шаваръ 14—16 лева; лекъ лѣтенъ памученъ костюмъ 16—20 лева. Влакътъ до Сѳия възлѣше за 640 лв., а за фойтогъ до старата гара плащаше 20—30 стот.

Та какво да ви казвамъ? Съ 10 лева можехъ да отидѣш на бирарията, да се нагулѣш порядъчно, да почерпишъ съ по една бира цѣлата публика въ локла и пакъ да си отидѣшъ съ пари въ джобо.

Обаче, о, дивни времена! Дали ще се върнете нѣкогѣ? Азъ вървамъ—нека само да се свърши единъ денъ войната.

Пегасъ

ВЕЛИКИЯТЪ АПОСТОЛЪ НА СВОБОДАТА

На 19 февруарий 1873 година маженически загина на бесикала въ Сѳия безсмертниятъ апостолъ на българската свобода Василъ Левски. Отъ тогава се навършѣтъ седемдесѣтъ години.

Между всѣки слави наши храбритѣ и родолюбивѣ образѣти на Левски сѣмъ съ неуважаща слава и величие.

Апостолъ въ пълна смисълъ на думата, надеренъ съ ценни духовни качества, изпълненъ съ беззаветна любовъ къмъ отечеството и съ свѣтла въра въ бждещето на българския народъ, Левски извършѣше най-трудната и опасна работа на освободителното дѣло — подготовката на народа и организирането му за обща борба противъ тиранина.

Голѣмата идея, на която служеше и на която посвѣти цѣли си животъ, бѣ—свободата на българския народъ.

Въ името на тази велика идея той покриваше страната съ мрежа отъ мѣстни комитети; той вдъхновяваше съ въра и надежда всѣки родолюбивъ и готѣвшъ народъ за върховния моментъ, когато общонародното възстание ще тури край на петѣковното робство.

Левски недоживѣтъ този свѣтълъ денъ, за който така много работи, но дѣлото му остана да живѣе. То бѣ подего съ още по-голяма жаръ отъ неговитѣ последователи и онѣзи, въ чиято душа посѣ сѣмето на общъ къмъ Родината и жаждата за свобода.

Образѣтъ на Левски заживѣтъ завинаги въ сѣрдцата на всѣки българинъ. Левски умрѣ, но той остави голѣмия примѣръ на планинното сѣрдце, което съ готовностъ прие самозертвата предъ олтаря на отечеството.

Днесъ, когато отъ всѣкитѣ български земи нашитѣ брѣтя сѣмъ прибранѣ подъ крилото на родната държава и ни предстои да затвърдимъ единението си, нека да следваме примѣра, който ни остави Левски — всички за Родина!

Нека да бждемъ горди, че сме българи и Левски е сѣнъ на българския народъ!

По случѣи седемдесѣтогодишнина отъ смъртѣта му, нека сипомнимъ великото му дѣло и благоговейно се преклонимъ предъ свѣтлия му духъ.

Вѣчна му слава!

Никола Петровъ, сѣлщинъ директоръ

ХЛѢБНАТА ДАЖБА И ЦАРЕВИЦАТА

Немалѣлата реколта презъ 1942 г. наложи редица ограничения въ изхранването на хората и на добитѣка въ нашата страна. Ограничението засегна ѣ хлѣбната дажба, която е отъ голѣмо значение въ изхранването на българския народъ, тѣй като, поради въковенъ навикъ и поради ограниченото употреблѣние на други видѣ храни, българинътъ, въ нормално време, консумира голѣмо количество хлѣбъ. По тази причина, между ограниченитѣ, които сѣмъ неизбѣжни въ време на война за всѣки народи, въ това число и за нашия, и сѣ които трябва да свикнемъ, най-голѣмо неудобство се чувстува отъ намалѣната дажба хлѣбъ. За отстраняването на това неудобство ние трябва да положимъ всѣки усилия, за да увеличимъ предѣ всичко нашето зѣрно производство презъ тази година, като положимъ най-голѣми грижи за увеличаване производството отъ царевича.

Царевичата е южно растение, което узрѣва добре само въ нѣколко страни въ Европа, между които е и нашата. При затрудненостъ въ изхранването странитѣ, въ които може да се отглеждатъ царевичата имѣтъ голѣмо предимство предъ всѣки останали, тѣй като отъ царевичата може да се произведе, въ разстояние на четири месеци само, голѣмо количество зѣрно, което по хранителността надвишава останалитѣ зѣрнени храни. Сѣщото зѣрно служи за храна, както на хората, така и на добитѣка. Специално за добитѣка, отъ царевичата се получава още и голѣмо количество грубъ фуражъ.

За разлика отъ дребнитѣ зѣрнени храни, царевичата не полѣнга когато ѣ отглеждана на силни ниви. Напротивъ, царевичата е „лекомо“ растение, което изисква изобилно наторяване съ оборски торъ и сѣ изкуствени торове, въ замѣна пъкъ на което дава по голѣмо количество зѣрно отъ всѣки останали наши зѣрнени храни.

Чрезъ грижливо отглеждане и изобилно наторяване, при достатъ (Следва на втора страницѣ).

Съвещание на предприемачитѣ строители

Основано дружество и избрано ръководство

Къмъ срѣдѣта на тази седмица въ Плевенъ се състоя съвещание на предприемачитѣ-строители отъ Плевенска, Никополска и Луковската околии. Въ съвещанието участвуаха около 80 души строители и се ръководѣше отъ членове на централното управление на съюза на предприемачитѣ въ България.

Следъ като бѣха разгледани множество въпроси отъ чисто професионаленъ характеръ, взе се решение да се основе дружество, като за негови ръководители бѣха избрани г. Иото Диковъ, инж. Дим. Миневъ, архитектъ Енчо Д. Сираковъ и Р. Боюклиевъ.

Новитѣ вноски по обществено осигуряване

Отъ кога влизатъ въ сила

Плевенската агенатура на института за обществено осигуряване съобщава на работници и работодатели, че съгласно заповѣдта на министъра на търговията, труда и промишленостѣта отъ 1 мартъ т. г. броя на категоритѣ на вноскитѣ за осигуровитѣ „Болестъ и майчинство“, „Инвалидностъ и старостъ“ и „Безработица“ се увеличаватъ отъ петъ на осемъ. За първитѣ петъ категории оставатъ въ сила сѣжитѣ осигурителни марки—емсия 1942 година, по видъ и стойности, както до сега, а за последнитѣ три категории се пускатъ нови фондови седмични марки, а именно: за надници отъ 81 до 100 лв., съ фондови марки 46 лв.; отъ 101 до 120 лв., съ фондови марки 55 лв.; отъ 121 лв. нагоре съ фондови марки 66 лева.

10,000 литра червено вино продава Живко К. Петровъ,

ул. „Иванъ Рилски“ 37, Плевенъ.

ЕТО КАКЪ СЕ БИЯТЪ НА ИЗТОЧНИЯ ФРОНТЪ

Въ полето на смъртѣта

Четиредесѣтъ часа кървава борба. — Всрѣдъ огънь и стомана. — Картина на зимата на източния фронтъ

Денгъ започва съ силенъ артилерийски дѣлбѣжъ. Като че ли отъ една огромна цѣвъ огънятъ на съветскитѣ батѣри се изсипва върху нашитѣ позиции.

Войницитѣ въ окопитѣ вече знаятъ, че частъ е ударилъ. Неприятелътъ ѣ ѣ ѣ. По-силна отъ природни елементъ, бурята и снѣгътъ, тѣхната воля и решение е да развиятъ неприятелската атака и да не оставятъ нито крачка отъ своитѣ позиции.

Въ шестия часъ на ранната утринъ се дочу шума отъ приближаванитѣ съ танкове. Никой не се изненадва. Отъ сѣдницѣ отъ месеци насамъ се чака този моментъ. Сега, когато неприятелскитѣ укрепления се очакватъ, ние сме готови. Единъ сигналъ и оржията започватъ да стрѣлятъ.

Образува се цѣла завеса отъ стомана и огънь.

Досега гренадиритѣ бѣха само зрители. Подполонили се въ своитѣ окопи, тѣ чуватъ върху себе си рева отъ неприятелскитѣ оржия, които като нѣкъва буря, ту се засилватъ, ту отихватъ. Въ далечината се залавѣтъ неприятелски танкове. Шомъ дѣждятъ отъ неприятелскитѣ гранати утихна и се премѣсти въ друга посока, тѣ изкачатъ отъ своитѣ позиции.

Болшевицитѣ се приближаватъ. Върху блѣснѣжната покривка, блѣлободисанитѣ неприятелски танкове едва могатъ да се различатъ. Тѣ откритѣтъ огъня. Една, две, три минути. Бѣлата вълна се приближава. Сивѣи сѣнки се приближаватъ задъ шумнитѣ отряди, а следъ тѣхъ безбройни маси на пехотата. Напредването въ нѣчия земя става безшумно, като че ли и природата за моментъ е утихнала. Нѣкъде, око на командувачия следѣ презъ далекогледа движението на неприятеля. Сигналътъ е даденъ. Ударната сила на една цѣла рота се хвърли срещу неприятеля. Единъ следъ другъ следватъ изстрѣлитѣ. Началницѣта на ротата дава своитѣ нареждания, докато огъня на оржията подготѣва тѣхното действие.

И изведнажъ неприятелската атака е разбита. Единъ отъ танковетѣ бѣва обгърнатъ отъ пламъци. Другъ се приближава до минното поле, и сѣмъ страшенъ вярѣе се разкъсва на малки парченца. Трети замина на дѣсно, а да опита късметъ си — сякашъ прецѣлна точка за другата рота. Четвърти се изправя предъ насъ. Кулата му е ударена, и той се обръща. Пети е ударенъ отъ противотанковитѣ оржия и изведнажъ, като че ли запаленъ отъ клѣчка кибритъ, започва да гори. Стоманената авангардия на неприятеля е разбита.

Задъ тѣхъ коси смъртѣта.

Само нѣколко успѣватъ да се вър-

Предъ годишното събрание на популярната банка

Съ какъвъ активъ е приключена миналата година

На 7 мартъ т. г. се състои годишното събрание на плевенската популярна банка. Въ това събрание участвуваатъ и членовѣтъ на популярната банка „Съгласие“ (б и в ш а „Ахадутъ“), които се слива.

Презъ миналата година популярната банка е имала оборотъ на обща сума 1,700,000,000 лева и е приключила съ 897,288 лева печалба. На членовѣтъ си се раздаде по 5 на сто дивидентъ.

Презъ сѣщата година собственитѣ срѣдства и фондоветѣ на банката сѣмъ увеличени на 22 милиона лева, а влоговетѣ на 130 милиона лева.

Всрѣдъ плевенскитѣ ловци

Втори изборъ на ново настоятелство

Понеже срещу изборъ на избраното неотдавна настоятелство на плевенското ловно дѣло „Солѣтъ“ бѣше подадена констатация въ нѣдѣля, 14 т. м., се състоя втори изборъ за ново настоятелство. Изборътъ се ръководѣше отъ председателя на ловно-стрѣлческата организация въ България, г. Георги Шишковъ, народенъ представителъ. Състѣзваха се две екипа. Бѣха избрани: д-ръ Драгомир Петевъ, Любентъ Нейчевъ, Юрданъ Г. Божковъ, Борисъ Димитрашевъ, Евгени Д. Ивановъ, Цвѣтанъ Карабашевъ, Асенъ Сл. Игнатовъ, Антонъ Н. Денчевъ, Стефанъ Мановъ — за настоятелство; Минчо Цаневъ, Симеонъ П. Гуровъ и Любентъ Ал. Раковъ — за провѣрителенъ съветъ; Никол-

Новиятъ бюджетъ на общината гласуванъ

Надъ 30 милиона лева за благоустройствени нужди

Снощи общинскиятъ съветъ гласува окончателно бюджета на общината за тази година; възлизащъ на 58 милиона лева, а съ бюджетитѣ на електроцентралата и водоснабдяването—на 93 милиона лева.

Въ разходната частъ на бюджета сѣмъ отразени за благоустройствениѣ нужди на града 31,500,000 лева. Предвидени сѣмъ за шосиране на улици — 4,500,000 лв.; за паважъ — 4,500,000 лв.; за постройка на дизсекционна станция — 1 мил. лв.; 1 мил. лв. за благоустройството въ говедѣния пазаръ; 5 мил. лв. за изплащане на отчуждени мѣста за общински домъ и сѣбжѣна палата; 1 мил. лв. за кадастриране на плевенското землище; 8,000,000 лв. за канализация; за постройка на хали — 1 мил. лв.; за постройка на месопреработвателно заведение — 1 мил. лв.; за довършване на пожарната команда—500,000 лв.; довършване сградитѣ по чистота 500,000 лв.; за обграждане на клинската и хладилницитѣ 1,500,000 лв. и пр.

Тѣзи дѣни новия бюджетъ се бжде изпратенъ за утвърждение. Ангел Йотовъ, Никола Божковъ, Лилия Минковъ — за другарски съветъ; В. Стрибърни, Юр. Г. Божковъ и Янко Крънзовъ — за музѣенъ комитетъ; Борисъ Димитрашевъ и Георги Божковъ — за гласватели на дружеството.

новано се хвърля въ атака. Отъ всѣки страни той напада нашата външна сѣ танкове и пехота. И този пътъ противотанковитѣ оржия имѣтъ думата.

Тѣ продължаваха да стрѣлятъ дори и тогава, когато половината отъ екипажи имѣ е изяденъ отъ действие и когато разполагатъ само съ нѣколко гранати. Новано нападатѣтъ вълни на неприятѣла потѣвѣ въ снѣга. Върху бѣлото поле на нѣчия земя, което се е превърнало

въ поле на смъртѣта, се чернятъ неприятелскитѣ групове. Едва когато нощта настѣпа, а сѣнъ не ѣ усѣкоение, нашитѣ гренадирѣ следъ четиринадесѣтъ часова сѣжение можахъ да си оглѣдѣтъ. Колко успѣоително действа единъ часъ потѣчка следъ такава борба. Нищо друго не исчатъ тѣ, само спокойствие и сѣнъ. На утрото тѣ, може би, пакъ ще трябва да подновѣтъ сѣщата борба, и новано да блятъ надъ фронта.

Д-ръ Валтеръ Бекеръ.

неприятелътъ напредва на вълнѣ, като мишки, които изкачатъ изъ своитѣ дупки.

И на вълни нашитѣ гренадирѣ го унищожаватъ. Болшевицитѣ хвърлятъ батальонъ следъ батальонъ, като че ли тѣ имѣтъ да постигнатъ пробива върху единъ моментъ отъ кръвъ и човѣшки тѣла. Нищо не ги спира, нито клането на тѣхнитѣ хора, нито безмислието на тѣхнитѣ атаки, които се разбиватъ едва на двадесѣтъ метра отъ позицитѣ имѣ.

Къмъ обѣдъ четиринадесѣтъ неприятелски танка новано се приближаватъ къмъ нашитѣ позиции. Противотанковитѣ оржия започватъ да стрѣлятъ. Шумовитѣ оржия бѣватъ разбити отъ нашитѣ хора. Унищожителнитѣ отдѣления нападатъ неприятелскитѣ танкове и хвърлятъ четѣри въ въздуха. Картечинитѣ косятъ всичко изъ полето. И този пътъ на подението е завършено и неприятелътъ о това неизбѣрими маси отъ разрушенъ материалъ и жертви върху бойното поле.

Съ напрежението на последнитѣ си сили, следъ обѣдъ неприятелътъ

Този пътъ

